

MENINGEN

Rubriek

DAAROM

Jacqueline de Bekker

Jacqueline de Bekker is chef van de Nijmeegse edities. Zij schrijft over journalistieke keuzes, dilemma's en ethiek.

Ontbijt

Elke dag schrijven we de kolommen van deze krant vol met nieuws. Met zaken die u nog niet weet. Want dat is ons streven, elke dag weer, u vertellen wat u nog niet weet. Maar slagen we daarin? Leest u wat u wilt lezen? Interesseert het u of is het de ver-van-mijn-bedshow? Brengen we de juiste onderwerpen over het voetlicht? Weten we eigenlijk wel wat u bezighoudt? Om op al deze vragen en onzekerheden een antwoord te krijgen, zijn we begonnen met het Lezersontbijt. Een keer in de maand ga ik met nog een andere redacteur in Arthouse Lux ontbijten met maximaal acht lezers. Onderwerp van gesprek: de krant en zijn lezer. Woensdag was het eerste ontbijt. Zonder overdrijving kunnen we stellen dat dat een succes was. De lezers – die zich meldden na een oproep in de krant – waren stuk voor stuk enthousiaste, kritische mensen, geïnteresseerd in de wereld om hen heen. Ze vinden dat we te weinig oog hebben voor economische onderwerpen. Ook de dominantie van voetbal op de sportpagina's is menigeen een doorn in het oog. Maar dat was het eigenlijk wel. Deze lezers zijn vooral erg tevreden. Een opsteker, zeker. Maar we leunen niet vergenoegd achterover. Natuurlijk is lang niet iedereen zo enthousiast. Ook die lezers willen we spreken. Noteer: het volgende (gratis) ontbijt is 16 november.

▲ Lezers van De Gelderlander met een aantal redacteuren aan de dijs in Lux aan de Marienburg in Nijmegen.

FOTO BERT BEELEN

Lezerspanel

Een ree is doodgebeten door hond in Oosterhout, in Nijmegen beet loslopende herder hondje dood.

Treed streng op tegen baas die hond illegaal los laat

of niet, het ontbreekt aan voldoende losloopgebieden

GEERT VAN NISPEN

Er zijn te veel honden

Er zijn te veel honden en ook te veel baasjes met verwaarloosde honden. Alle te dik en niet opgevoed. Om een hond te mogen nemen, zou je een hondendiploma moeten halen. In IJsland is dat al zo. Beter voor de hond en beter voor de omgeving. Ook forse hondenbelasting met hondenpenning. En net als in het land van Trump hondenvangers die loslopende honden in

beslag nemen. Limoges-honden, dat zijn goede honden. Gemaakt van porselein. Stinken niet. Bitten niets dood. Staan leuk bij de open haard. Gaan lang mee.

HANS VAN ZWAM

Soms lijkt hond op baas

Zelf ben ik vanaf mijn 10de hondenbezitter. De meeste honden waren Duitse herders. Ik heb nooit problemen met ze gehad. Om nu alle honden aan te lijnen, lijkt mij zwaar overdreven. Er zijn grote (ook vriendelijke) en kleine, soms ook nogal agressieve (maar bij een beetje van een kleine hond is er meestal weinig schade). Ik zie soms honden die op hun baasje lijken: de

agressie spuit uit de ogen van beiden. Hou deze hond dan vast, en laat ze even aan elkaar ruiken. Ga met een jonge hond altijd minimaal naar een puppycursus.

EDITH MEEUWSEN

Meer losloopplekken

Dit zijn meestal lastige kwesties. Ik ben geneigd te zeggen dat honden altijd aangeleid moeten zijn, maar wie laat zijn of haar hond niet eens lekker los lopen op plekken waar dat zonder problemen lijkt te kunnen? Feit blijft dat honden een jachtinstinct hebben. Ook al luisteren ze nog zo goed, je weet nooit of ze dat instinct achterna gaan.

Ik wil wel pleiten voor meer losloopplekken voor honden. Want die zijn er inderdaad te weinig.

Ook online treft

Een kort rokje is niet vragen om verkracht te worden. Dat weten we inmiddels wel. Waarom zijn slachtoffers van online seksueel geweld dan wel 'sletterig'?

Marijke Naezer

We hebben de afgelopen decennia veel geleerd over seksueel geweld, bijvoorbeeld dat het nooit de schuld van het slachtoffer is. Helaas worden de geleerde lessen nog niet altijd vertaald naar seksueel geweld dat in een online context wordt gepleegd. Dat blijkt wel uit de negatieve reacties op een vrouw uit Cuijk, die op Facebook werd misleid door 'Cindy'. Hoog tijd om hier verandering in te brengen. 'Als je zo'n kort rokje draagt, dan vraag je er ook om.' Al zijn er ongetwijfeld nog een paar mensen die op deze manier een verkrachting proberen goed te praten, voor de meesten heeft het korte rokje afgedaan als argument voor seksueel geweld. Terecht: niemand vraagt ernaar aangerand of verkracht te worden. Er is maar één persoon verantwoordelijk voor seksueel geweld en dat is de plegier.

Dit inzicht is niet zomaar ontstaan. Jarenlang hebben slachtoffers van seksueel geweld en hun bondgenoten zich hiervoor ingezet. Zij hebben artikelen geschreven, films gemaakt, gedemonstreerd, gedebatteerd, kortom: hun stem laten horen. Zwaar werk dat gepaard ging met bloed, zweet en tranen, niet alleen vanwege schaamte, maar ook door de hatelijke reacties die hen soms ten deel vielen. Dat ze zich hierdoor niet lieten stoppen, maakt hen tot helden. Helaas blijft het werk van deze helden vrijwel onopgemerkt in de discussie over online seksueel geweld. Internet en sociale media bieden ons een rijk palet aan mogelijkheden om ons seksleven vorm en kleur te geven en zowel jongeren als volwassenen maken hier gebruik van. In de meeste gevallen pakt dit prima uit, maar net als in de offline wereld zijn er ook online mensen die grensoverschrijdend gedrag vertonen. En net als in de offline wereld zijn dit niet zelden bekenden, zoals

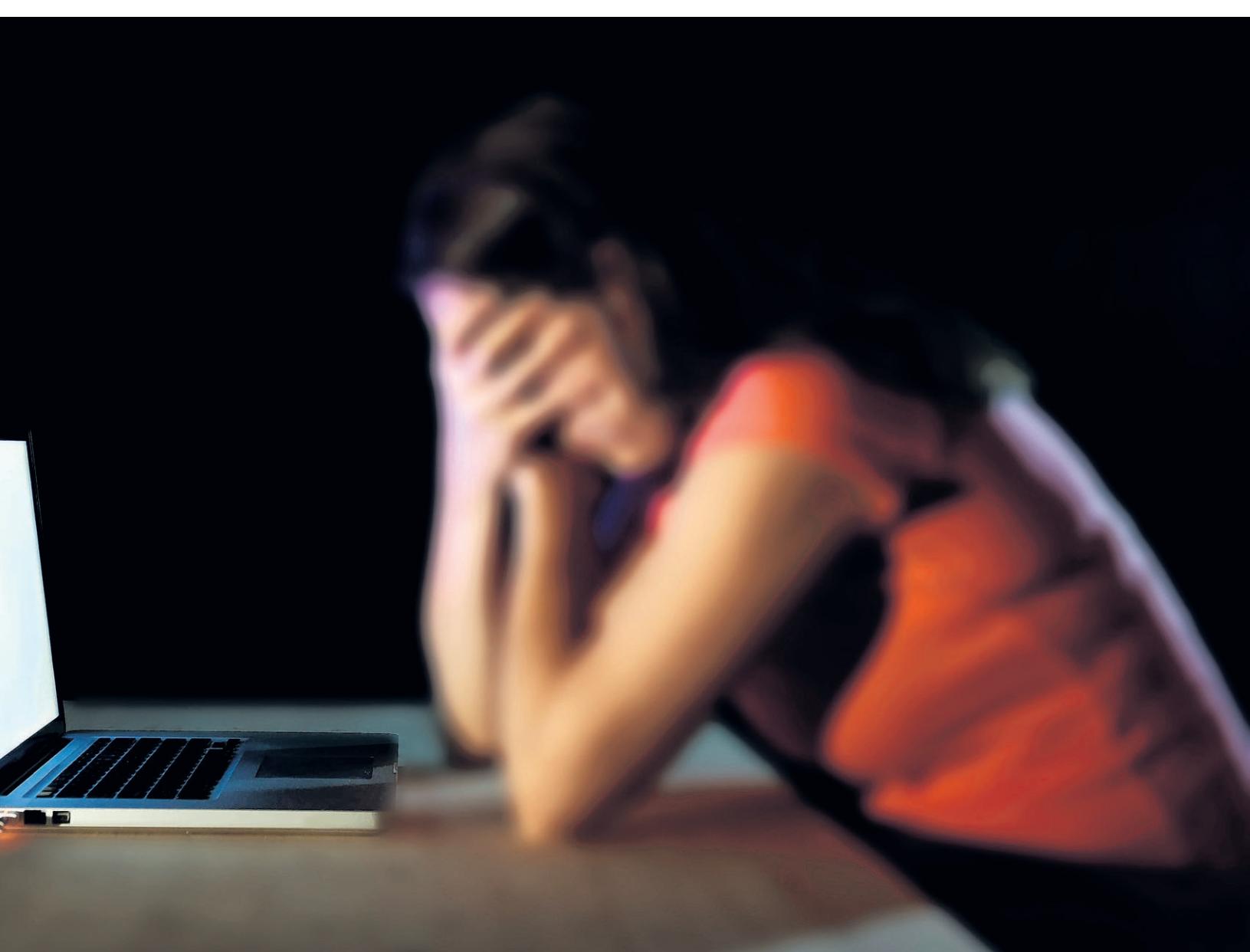

vrienden, familieleden en (ex-)partners. Zij verspreiden bijvoorbeeld een sexy foto of filmpje van iemand, dat in vertrouwen was toegestuurd. Of zij dwingen de ander seksueel getint materiaal van zichzelf te sturen. Soms doen ze zich voor als iemand anders en misleiden zo de ander om zich bloot te geven – om daar dan misbruik van te maken. Het zijn voor de slachtoffers pijnlijke, soms

Brieven en opiniestukken
kunt u mailen naar
redactie.discussie@gelderlander.nl

slachtoffer geen blaam

traumatische ervaringen.

Slachtoffers hoeven echter niet op veel steun te rekenen. In plaats daarvan krijgen zij te horen: 'Had dan ook geen foto's van jezelf gestuurd', of 'Praat dan ook niet met onbekenden'. En dat zijn nog de 'subtiele' bevoeringen, die gemakkelijk kunnen worden aangevuld met termen als 'dom', 'achterlijk' en, speciaal voor meiden en vrouwen, 'sletterig'.

▲ Online seksueel geweld bezorgt de slachtoffers pijnlijke, soms traumatische ervaringen. FOTO GETTY IMAGES

De slachtoffers worden verantwoordelijk gehouden voor het geweld dat hen is aangedaan en de plegers gaan vrijuit. Naast de extra emotionele schade die slachtoffers hierdoor oplopen, durven zij vaak geen hulp meer te zoeken. Bovendien kan de plesier ongestoord meer slachtoffers maken, aangezien niemand hem of haar ter verantwoording roept, druk als we zijn met het beschuldigen van

het slachtoffer. Het is hoog tijd om een wijze, hard bevochten les over offline seksueel geweld ook toe te passen op online seksueel geweld: het is nooit de schuld van het slachtoffer.

■ Marijke Naezer is promovendus Gender and Diversity Studies aan de Radboud Universiteit Nijmegen. Zij onderzoekt hoe jongeren vormgeven aan seksualiteit via sociale media.

Heldere cijfers van kameroverlast zijn nodig

Rob Jaspers

De Nijmeegse gemeenteraad neemt de klachten over kameroverlast serieus. Hij is verrast door de enorme opkomst bij een inspraakronde over de groeiende verkamering van panden in Nijmegen. Ook hebben vele tientallen Nijmegenaars brieven, soms zeer emotioneel, naar de raad gestuurd over de overlast van hun studentenburen.

Vorige week greep de politie voor het eerst in jaren in bij een studentenfeest in een verkamerd pand van disputuut Durendal aan de Staringstraat. De studenten bleven tot diep in de nacht feestvierden met harde muziek. Het

pand van studentenhuisvester SSH& werd uiteindelijk ontzuimd door de politie.

Een raadsmeerderheid wil nu dat de kameroverlast wordt aangepakt. Twee weken geleden werd dit hardop uitgesproken in een debat. De verhuurders kunnen daarbij ook op extra aandacht rekenen. Huurbazen die illegaal een pand verkameren, zullen daar voortaan op worden aangesproken. Willen ze hun kamers leeg maken, dan krijgen ze daarvoor waarschijnlijk ook een stevige aanslag van de gemeente. De raad is daar vrij unaniem over.

Binnen de gemeenteraad wordt echter zeer wisselend gedacht over de omvang van de overlast. Hij vindt bovenindien dat de over-

last te snel wordt toegewezen aan studenten. Alsof andere bewoners nooit voor overlast zorgen. GroenLinks wil daarom dat voortaan gesproken wordt over 'overlast in het wonen'. D66 wil ook dat de kameroverlast wordt aangepakt, maar stelt heel expliciet dat het slechts om incidentele excessen gaat. Waak dus voor overdrijving, zegt D66.

Andere partijen in de raad erkennen juist dat de overlast wel snel toeneemt. Ook wethouder Bert Velthuis bevestigde dit onlangs in een debat. Maar niemand heeft heldere cijfers van de overlast. En dat vertroebelt de discussie. Gaat het nu echt maar om 60 klachten op 17.000 kamerbewoners in Nijmegen, zoals D66

stelt? Of zijn het er jaarlijks vele honderden, zoals het Platform Kamerbreed meldt?

De discussie over de overlastcijfers maakt heel helder dat het tijd is voor een eenduidig klachtenregistratiesysteem. Het meldpunt voor woonoverlast en kameroverlast moet voor elke Nijmegenaar laagdrempelig bereikbaar zijn. Nu is het voor bewoners soms zoeven waar ze moeten zijn. Over het aantal meldingen, de ernst van de overlast en de interpretaties van deze cijfers mag geen twijfel bestaan. Hier ligt een serieuze opdracht voor wethouder Bert Velthuis.

■ Rob Jaspers is redacteur van De Gelderlander.

Commentaar

Laffe reactie na 'feestje'

Tja, het was misschien wat uit de hand gelopen (meer) aan de hand tot rond drie uur de politie kwam en veel hardhandiger dan nodig was de feestruimte leegveegde' en 'niet met mijn naam in de krant, want ik studeer voor een beroep waarin dit je nog jaren nagedragen kan worden.'

Het was de laffe reactie van een van de studenten van disputuut Durendal, dat van de viering van het 80-jarig bestaan in zijn studentenhuis aan de Staringstraat een grote puinhoop maakte.

Een puinhoop die bestond uit veel dronken lawaai, binnen en op straat, van harde muziek en tot grote ergernis van de buurt het luid zingen van liedjes waarvan de meest diepzinnige regel 'daar moet een piemel in' was.

Laf, omdat deze studenten in de eerste plaats niet gewoon als (bijna) volwassen mannen kunnen toegeven dat de boel uit de kluwen was gelopen – de uitnodiging ging onder anderen naar 150 medestudenten. Laf, omdat zij niet als (bijna) grote kerels in de krant, dus publiek, het boetekleed aantrokken en hun excuses aanboden. Laf ook, omdat de feestvrienders de ochtend erna niet hun naam durfden noemen uit angst dat het akkefietje slecht voor hun carrière (studie rechten?) zou zijn. Was het gezegde niet: 's avonds een vent, 's morgens een vent? Of geldt dat niet voor deze disputuuden? Het studentenhuis staat in een gewone woonstraat. Bewoners van die straat belden de betreffende nacht tientallen keren de politie vanwege de overlast in hun buurt. Nadat een eerste keer de geluidsinstallatie was meegenomen, werd volgens pandverhuurder SSH& snel een tweede installatie geregeld.

En dan ook nog aankomen met de smoes dat de buurt toch ook was uitgenodigd...mwhah.